

SARIKAMIŞ HAREKÂTININ 94. YIL YILDÖNÜMÜ ANISINA
(22 Aralık 1914/ 05 Ocak 1915)

Abdulgaki ÇINAR
03.11.2006

İnsanoğlu hırslı ve tamahkâr yaratılmıştır. Fıtratında mevcut olan bu duygular Âdem (a.s.)’ın oğulları ile kendini göstermiş ve Kâbil, Hâbil’i öldürmüştür. O tarihten günümüze, dünya üzerinde hakkına razı olmayanlar yüzünden kavgalar, savaşlar hiç eksik olmamış, her devir ve dönemde menfaat çakışmalarından dolayı büyük-küçük savaşlar yapılmış ve kıyâmete kadar da yapılacaktır.

Üzerinde yaşadığımız bu topraklar da tarih boyunca çok savaşlara sahne olmuştur. Ulu dedemiz **Şehîd Yakup Baba**’nın da içinde bulunduğu savaşın zemini o yılların şartlarında sözde dostumuz olan **Almanlar** tarafından atılmıştır.

Bahse konu savaşa girişimizin sebebini hatırlayalım!

Almanların Goben ve Braslav isimli zırhlıları Akdeniz’de müttefik kuvvetlerin gemilerinin takibinden kaçıp İstanbul önlerine kadar gelmişlerdir. Müttefik kuvvetlerin gemileri istemeleri üzerine, Osmanlı İmparatorluğu “biz bu gemileri satın aldık” demişler, fakat kısa bir süre sonra bu gemilerdeki mürettebât, Türk subay ve er kıyâfetleri giyinerek Rusya’nın Sivastapol, Novorovski gibi limanlarını topa tutunca Ruslar ve onlarla birlikte hareket eden müttefik devletler Osmanlı’ya savaş açmışlardır.

Zaten tarih boyunca Doğu Anadolu bölgesi üzerinde emelleri olan Ruslar, bu fırsatı ganimet bilerek Kafkas cephesinden ülkemize saldırmışlardır. Bu saldırıya dur diyen Enver Paşa komutasındaki 9, 10 ve 11. kolordu komutanlığı Rusların karşısında vatanlarını savunmuşlardır. 9. kolordu, Sarıkamış ormanlarında, 10. kolordu Erzurum Oltu istikâmetinden Sarıkamış üzerine yürürken 11. kolordu komutanı Gâlib Bey komutasındaki 33. tümen, Aras nehri boyunca **Kötek ve Zivin muharebelerinde 60 kişilik dervişleri ile ulu dedemiz Şehit Yakup Baba, yüz başı Cevat Beyin birliğini takviye ederek Ruslar karşısında vatanlarını savunmuşlardır.**

Seyyid Yakup Baba’nın da içinde bulunduğu kahramanlarımız, şanlı bayrağımız semâlardan inmesin, dinimizin sembolü olan ezânlarımız minârelerden dinmesin ve nâmûs mukabili vatanımız düşman çizmeleri ile çiğnenmesin diye bir gül bahçesine girercesine savunma hattı mevzilerine girmişlerdir.

Sarıkamış harekâtı ile başlayan 1. cihan savaşı Türk milletinin vatani, bayrağı ve onuru için neleri yapabileceğinin ispatlandığı, İslâm’ın kıyâmete kadar bâkî kalacağının görüldüğü bir savaştır. Ayrıca ülkemize göz diken düşmanların, yenilmeyiz diyenlerin yenildiği, haddini bilmeyen ülkelere hadlerinin bildirildiği savaş olmuştur.

1. cihan savaşı aynı zamanda, hilâle haçın varlık yokluk savaşıdır. Bu savaş, İslâm ve Müslümânların kaderini tayin eden bir savaş olmuştur. 1. cihan savaşı, tevhide değil tekniğe, insana değil teknolojiye, mânâya değil tamamen maddeye güvenen, kâinâtın yaratıcısını hesaba katmayan ve tarih boyu savaştığı Müslümân Türk neslini küçümseyip umursamayanların hezimete uğradıkları savaştır. Kısaca 1. cihan savaşı, haçlı gururunun yere serildiği, Türk milletinin vatani, bayrağı ve onuru için nelerin yapabileceğinin bilindiği, İslâm’ın kıyâmete kadar bâkî kalacağının görüldüğü bir savaştır.

Anadolu yiğitlerini doğuran analar, evlâtlarını koç gibi büyütürler. Zîrâ koçlar, kurban edilmek üzere beslenirler. O günün şartlarında her Ocağın, 20 ile 45 yaşları arası yiğitleri de (Sarıkamış Harekâtı ile başlayan 1. Dünya Savaşının) cepheye gidip tekrar evlerine dönmeyen şehitler olmuşlardır.

Şafak, yüz binlerce yıldız sönmeden sökmez. Ruhları arşın şâhikalarında yıldız gibi parlayan şehîdler, ülkemiz üzerine kara bulut gibi çöken düşman kuvvetlerinden arındırdıkları vatan topraklarını bizlere emânet etmişlerdir.

İstiklâl şâirimiz Mehmet Akif Ersoy, samimiyetsiz batılıları kastederek “**Tükürün ehl-i salibin o hayasız yüzüne**” demiştir. Uğruna savaşa girdiğimiz (Sarıkamış Harekâtında Allâhuekber dağlarında, kanal harekâtında, Süveyş’te, Galiçya’da, velhasıl yedi cephede ve Anadolu’nun içinde 3 milyon şehit verdiğimiz) Almanlar: Kudüs İngilizler tarafından Osmanlıların elinden alınınca, cephede omuz omuza, yan yana savaştıkları Mehmetçiklerin gözü önünde “Kutsal şehir Kudüs Hristiyanların eline geçti” diye bayram yapmışlardır¹. O yüzden peygamberimiz, asırlar öncesinden Müslümanların kulaklarına küpe yapacakları mübârek sözlerinin birinde “**Küfür bir millettir**” buyurmuşlardır.

Bu milletin mukaddesâtı ile ülke savunmalarında Allâh (c.c)’un rahmeti, Hz. Peygamberimizin (s.a.v)’ ın şefaati ve evliyâların himmeti ile büyük kerâmetler görülmüştür. Bunlardan birisi şöyle belgelenmiştir:

İngiliz kumandanı Çanakkale savaşında, Sir Hamilton J 63. tümene, 12 Ağustos öğleden sonra Tekke ve Kavaktepeleri mevkiine saldırı emri verdi. Fakat müthiş bir Türk mukâvemeti ile karşılaştı. Diğer birlikler durdurulduğu halde, İngiltere’den gelen Norfolk taburu daha az bir mukâvemetle karşılaştığı için Yeni Zelandalı askerlerin gözleri önünde ilerlemeye devam ettiler. Karşılarındaki tepe, bir bulut parçasıyla kaplıydı. Son asker de bulutun içine girince bulut havalandı ve tepe açıkça görünmeye başladı ama askerlerden hiçbir eser yoktu. Daha sonra da bu taburdan hiçbir haber alınamamıştır.

Daha sonra İngilizler 1918’de Türkiye’yi işgâl edince, ilk işleri bu taburun âkıbetini Türk hükümetinden sormak olmuş, ama Türk hükümeti bu taburla ilgili hiçbir şey bilmiyormuş. Yapılan tüm araştırmalar da sonuçsuz kalmış. Şair:

**Korkma düşmandan ki ateş olsa yandıramaz seni,
Müstakîm ol, Hazreti Allâh utandırmaz seni²**

Dizesiyle bu hususu taçlandırmıştır. Yaklaşan Sarıkamış Harekâtının yıldönümü vesilesi ile ulu dedemiz ve iftihârımız **Şehîd Seyyid Yakup Baba’mızın** şahsında **tüm şehitlerimizi** rahmetle yâd ediyoruz. Rabbimizden kıyâmet sabahında şefâatlerinden bizleri mahrum bırakmamasını niyâz ediyoruz.

Tüm İslâm âleminin ve ülkemizin medâr-ı iftihârı Mehmet Âkif Ersoy’un sözleri ile yazımızı bitiriyoruz:

**Bastığın yerleri 'toprak!' diyerek geçme, tanı!
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehîd oğlusun, incitme, yazıktır, atanı.
Verme, dünyâları alsan da bu cennet vatanı.**

¹ Mehmet Arif Bey, **Başımıza Gelenler**, İrfan Yayınevi, 1973, s. 1-264.

² Yasemin Candan ve Ergun Candan, **Yaşanmış Esrarengiz Olaylar**, Sınır Ötesi Yayınları, İst. 2003, s. 44.
“Çanakkale’de kaybolan İngiliz taburu”

Biz sizi yüreğimize gömdük

*Bir Sarıkamış hikâyesi bu
Acı ve soğuk
Ama yüreğimdeki yeri sıcacık
Benim donmuş şehitlerim.
Doksan bin askerim.
Kendinize mezar olarak
Ne de güzel yer seçtiniz
Mekânınızda makamınız gibi
Zirvelerde sizin.
Hani şehitler bürünmezdi kefene?
Peki ya sizi saran, beyazlar neydi öyle
Ne büyük şeref, ne şanlı tarihi bu!
Damarınızda dolaşan kanınız, donmuştu.
Sizler, Allâhuekber dağlarının kar çiçekleri!
Türk ordularının onurlu neferleri
Ne büyük şan!
Doksan bin can ve doksan bin destan
Siz rahmet güneşinin sığağında ısınırken
Düşmanlarınız, korkudan titredi
Vatan için can vermek yiğitlerin işiydi
Şimdi sizi hatırladığımızda
Üşüyen bedenlerimiz, ağlayan gözlerimiz var.
Ama neye yarar?
Ağırlandığınız yerdi karlı dağlar.
Ey şehitler!
Tüfeğiniz yastığınız oldu, kar'sa döşеğiniz
Şehitlikse, ikrâmıydı size Rabbinin
Geride bıraktıklarınız
Başı okşanacak, boynu bükük yetimler
Bir de içi sızı dolu yürekler
Mirasınız onûrunuzdu sizin, başınız dimdik
Biz sizi en sıcak yere, yüreğimize gömdük.*